

АДУКАЦЫЙНАЕ ПАДАРОЖЖА Ё ПРАГУ

Мікалай Запрудзі

На працягу пяці дзён беларуская група работнікаў адукацыі мела сустрэчы ў Міністэрстве школаў моладзі й спорту з дарадцам Міністра, з намеснікамі дырэктара НДШ пэдагогікі. Мы наведалі Карлаў універсітэт, цэнтры падвышэння кваліфікацыі работнікаў адукацыі, цэнтры падрыхтоўкі мэнэджэраў адукацыі й падвышэння кваліфікацыі настаўнікаў АСІС, мультыкультурнай адукацыі «Варыянты», інтэграцыі ў чэскае грамадства прадстаўнікоў нацыянальных меншасцяў «Новая школа», дзеве базавыя школы й інш.

Асабліва хвалюючым было наведваньне у Празе мясьцінаў, якія звязаныя зь Беларусьсю, і ўдзел ва ўрачыстай падзеі ўручэння В. Гавелам прэміі «Нашай ніве».

Сустрэчы з работнікамі адукацыі рознага роўню, наведваньне ўстановаў адукацыі, вывучэнне «Белай кнігі» дазваляюць зрабіць высновы пра тое, што для адукацыі Чэхіі ў апошнія гады характэрнымі зьяўляюцца наступныя рысы:

- сыстэмнасьць працэсаў рэфармаваньня;
- дэцэнтралізацыя кіраваньня;
- дэідэалагізацыя адукацыі;
- уключэньне ў зьмест адукацыі ключавых кампетэнцыяў;
- эксперыментальная апрабацыя новаўвядзеньняў (55 школаў, якія рэформу пачалі на некалькі гадоў раней за іншых);
- школы самі ствараюць навучальныя пляны, у якіх ёсць дзяржаўны кампанэнт, інспэктары правяраюць выкананьне школамі плянаў;
- усе базавыя школы зьяўляюцца муніцыпальнымі, усе школы – юрыдычныя асобы;
- вялікая ўвага надаецца гісторыі й культуры сваёй краіны, кампутарызацыі школ, абменам вучняў са школамі замежжа;
- падвышэньнем кваліфікацыі займаюцца 14 рэгіянальных цэнтраў (яны, у асноўным, выконваюць арганізацыйныя функцыі), пэдагагічныя факультэты унівэрсітэтаў (зрэдку) і мноства незьяўных арганізацыяў. Усе яны праходзяць адпаведную акрэдытацыю ў Міністэрстве адукацыі.

Асноўным дакумэнтам, які носіць рамачны характар і вызначае стратэгію, шляхі й сродкі ажыцьцяўленьня рэформы, зьяўляецца «Белая кніга». Яе аўтары – супрацоўнікі Міністэрства адукацыі, НДІ пэдагогікі, дырэктары школаў і прадстаўнікі грамадскіх арганізацыяў.

На падставе гэтай кнігі падрыхтаваны новы закон аб адукацыі.

У **першай главе** «Белай кнігі» вызначаныя й тлумачацца мэты адукацыйнай сыстэмы краіны:

- разьвіцьцё чалавечай індывідуальнасьці;
- перадача гістарычна ўзніклай культуры грамадства;
- выхаваньне асобы ў духу аховы навакольнага асяродзьдзя;
- узмацненьне кансалідацыі грамадства;
- падтрымка дэмакратыі й грамадзянскай супольнасьці;
- выхаваньне партнэрства, супрацоўніцтва й салідарнасьці з эўрапейскай і глябальнай супольнасьцю;
- павелічэньне канкурэнтнай здольнасьці эканомікі й пасьпяховага разьвіцьця грамадства;
- павелічэньне занятасьці.

У **другой главе** дадзеныя характарыстыка зьменаў у грамадстве й іх вынікаў. Выкладзеныя канцэпцыя «Бесперапынная адукацыя для ўсіх», пададзеныя прынцыпы дэмакратычнай адукацыйнай палітыкі, прадстаўленыя стратэгічныя кірункі адукацыйнае палітыкі ў Чэскай Рэспубліцы:

- задаволіць адукацыйныя патрэбы дзяцей, моладзі й дарослых;

- дасягнуць новай якасці й функцыянальнасці адукацыі;
- дабудоваць сыстэму ацэнкі дзейнасці адукацыйных інстытутаў;
- разьвіваць аўтаномію, інавацыйны патэнцыял і матэрыяльную базу школаў, іх адкрытасць да грамадства;
- падтрымліваць змены ў разуменні эфектыўнасці пэдагагічнай дзейнасці ва ўсіх адукацыйных інстытуцыях;
- увесці ў грамадскую практыку дэцэнтралізаванае рэгуляванне адукацыйнай сферы з дапамогай дзяржаўных органаў, органаў самакіравання і сацыяльнага партнэрства.

У гэтай жа главе названыя адкрытыя пытанні й рызыкі пры рэалізацыі рэформы.

У **трэцяй главе** прадстаўлены кіраванне й фінансаванне адукацыйнай сыстэмы ў новых умовах. Тут ідзе размова пра задачы цэнтру, а таксама ніжніх узроўняў кіравання, пра прынцыпы фінансавання. Вызначаны прыярытэты фінансавай палітыкі.

Чацьвертая глава. Тут дадзены дэмаграфічны й эканамічны прагноз развіцця адукацыйнае сыстэмы.

У **пятай главе** пададзена апісанне эўрапейскага й міжнароднага супрацоўніцтва ў адукацыі: з Эўрапейскім зьвязам, арганізацыяй па гаспадарчаму супрацоўніцтву й разьвіццю, Радай Эўропы, ААН, ЮНЭСКО. Названыя праекты рэгіянальнага супрацоўніцтва.

Падаецца карысным і цікавым параўнаць тыя адметнасці й тэндэнцыі, якія праяўляюць сябе ў адукацыйных сыстэмах Беларусі й Чэхіі:

Пазыцыі для параўнання	Беларусь	Чэхія
Нарматыўная база функцыянавання адукацыі й яе рэформы	Даволі поўна й дэталёва рэгламентуе дзейнасць адукацыйнае сферы, адукацыйных інстытутаў і суб'ектаў.	Закон аб адукацыі і дзяржаўна-грамадскі дакумэнт “Белая кніга” рамачна вызначаюць прыярытэты развіцця адукацыі. Асабліва значнае месца займае сувязь адукацыі краіны з адукацыяй у Эўропе.
База эксперыменту па рэформе	19 сярэдніх школаў	55 сярэдніх і базавых школаў
Сыстэмы кіравання адукацыяй	Узрастае цэнтралізацыя ў кіраванні; установы адукацыі амаль ня маюць аўтаноміі; рэдкія зь іх маюць статус юрыдычнай асобы. (Дзеля справядлівасці адзначым, што праект закону аб агульнай сярэдняй адукацыі ўводзіць норму, што ўсе школы – юрыдычныя асобы).	Праяўляюць сябе тэндэнцыі дэцэнтралізацыі; адукацыйныя ўстановы (асабліва ўніверсітэты) маюць вялікую самастойнасць. Усе ўстановы ёсць юрыдычнымі асобамі.
Ідэалёгія ў навучальных установах	Узмацняецца ідэялізацыя й палітызацыя дзейнасці й зместу адукацыі; прыярытэтным ёсць ськіраванасць на безальтэрнатыўнасць поглядаў суб'ектаў навучальна-выхаваўчага працэсу.	Адбываецца дэідэялізацыя й дэпалітызацыя навучальных устаноў.
Узбуйненне школаў	Адбываецца за кошт ліквідацыі малакамплектных	Адбываецца за кошт ліквідацыі малакамплектных школаў;

	школаў; мясцовыя органы імкнуща выканаць устаноўкі па ліквідацыі малых школаў.	мясцовыя органы супрацьдзейнічаюць аптымізацыі сеткі школаў.
Зьмест адукацыі	Міністэрства вызначае базавы кампанент зместу адукацыі (каля 85%), астатняе – сама школа Дамінуе ўяўленьне пра зьмест адукацыі як суму ведаў і прадметных уменняў.	Міністэрства вызначае мінімальную колькасць прадметаў і дае вялікую самастойнасьць школе. Пашыраецца за кошт уключэньня ў зьмет адукацыі ключавых кампетэнцыяў.
Тэхналёгіі й мэтады навучаньня	Дамінуе камбінаваны ўрок з тлумачальна-ілюстратыўнымі мэтадамі навучаньня.	Шырока прымяняюцца актыўныя мэтады навучаньня.
Кампутарызацыя навучаньня	Пашыраецца, але значная частка гарадскіх школаў і амаль усе вясковыя ня маюць сучаснай тэхнікі; толькі некалькі працэнтаў школаў маюць выхад у інтэрнэт.	Амаль усе школы забясьпечаныя сучаснай ЭВТ, большасць мае выхад у інтэрнэт. Плянуюцца да 2006 года ўсе школы падключыць да інтэрнэту.
Фінансаваньне школ	Зь дзяржаўнага бюджэту. Апошнім часам легалізуецца фінансавая й матэрыяльная дапамога школам шляхам дзейнасьці апякунскіх радаў. Бюджэт школы залежыць, у асноўным, ад колькасці настаўнікаў. Падручнікі набываюцца за кошт бацькоў. Харчаваньне дзяцей фінансуецца недастаткова, шмат з гурткоў у пазашкольных установах зьяўляюцца платнымі.	Базавыя школы – са сродкаў мясцовага самакіраваньня, сярэднія – з дзяржбюджэту. Рамонт, газ і электразабесьпячэньне – за кошт муніцыпалітэту. Зарплата й сродкі навучаньня фінансуе Міністэрства праз рэгіянальныя ўлады. Бюджэт школы залежыць ад колькасці вучняў. Падручнікі да 15 гадоў вучні атрымліваюць бясплатна. Фінансуецца харчаваньне дзяцей і заняткі ў пазашкольных установах. Школам істотна дапамагаюць розныя фонды й прадстаўнікі бізнэсу.
Падвышэньне кваліфікацыі настаўнікаў і кіраўнікоў школаў	Амаль манаполія дзяржавы, адбываецца ў АПА й абласны (Мінскім гарадскім ІПК); раз у пяць гадоў настаўнікі праходзяць курсы. Не вітаецца дзейнасьць недзяржаўных арганізацыяў па навучаньню пэдагогаў. Навучаньне, як правіла, бясплатнае – за кошт дзяржбюджэту.	Прыкладна ў аднолькавай ступені падвышэньнем кваліфікацыі займаюцца дзяржаўныя пэдагагічныя цэнтры й недзяржаўныя арганізацыі (раз у два гады першыя й другія праходзяць дзяржаўную акрэдытацыю). За навучаньне плацяць навучальныя ўстановы, у якіх працуюць настаўнікі (дырэктар школы вырашае, колькі сродкаў ён аддасць на павышэньне кваліфікацыі пэдагогаў). Своесаблівымі цэнтрамі павышэньня кваліфікацыі становяцца 55 экспэрымэнтальных школаў.
Залежнасьць зарплаты пэдагогаў ад стажу й кваліфікацыйнай катэгорыі	Залежыць і ад стажу, і ад катэгорыі, але ў малой ступені.	Залежыць толькі ад стажу ў значнай ступені.